

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121260161
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121260161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 53 255 739, proti žalovanej 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, E., právne zastúpenej WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO 50 680 552, o zaplatenie 5.994,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 5Csp/49/2022-263 zo dňa 11. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná 2/ **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej 2/ v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu voči žalovanej 2/ zamietol (výrok I.) a žalovanej 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením (výrok II.). Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 5.994,24 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28.04.2021 platobný rozkaz sp. zn. 37Up/276/2021, ktorým žalovaných 1/ a 2/ zaviazal na zaplatenie sumy 5.994,24 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.651,73 eur od 26.01.2021 eur, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.851,73 eur od 15.12.2020 do 25.01.2021, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.551,73 eur od 20.02.2021 do zaplatenia. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2021 voči žalovanému 1/, pričom žalovaná 2/ podala odpor, v ktorom namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách titulom postúpenia pohľadávky, ďalej žalovaná 2/ nebola vyzvaná na zaplatenie dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním žaloby, namietala premlčanie nároku, nedodržanie zákonných podmienok pre zosplatenie úveru. Taktiež namietala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na tom základe, že zmluva neobsahuje celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená celková výška úveru 11.100 eur, čo nezodpovedá sume, ktorú žalovaní prijali, v tejto sume nie je zahrnutý spracovateľský poplatok v sume 189,17 eur, ktorý bol zaplatený z prostriedkov úveru, teda žalovaným poskytnutá suma bola vo

výške 10.910,83 eur. Celková suma úveru nie je uvedená správne, z dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.01.2020 bol právnym predchodcom žalobcu (F. F., G.) poskytnutý žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 11.000 eur, ktorý sa zaviazali splácať v 120 mesačných splátkach, za obdobie od 31.01.2010 vo výške 16,54 eur a od 20.02.2010 do 20.01.2020 (119 splátok) vo výške 160,39 eur, čo je spolu suma 19.102,95 eur, pričom výška úveru bola 11.100 eur a náklady spojené s úverom vo výške 83.52,16 eur, teda spolu vo výške 19.452,16 eur.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 písm. c/, § 4 ods. 2 písm. e/, § 4 ods. 3 písm. a/, § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5, 8, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii. Súd mal preukázané, že i keď zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd dospel k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní je daná, lebo žalobca predložil súdu výzvu, ktorou žalovaná 2/ bola právnym predchodcom žalobcu upovedomená o tom, že je v omeškaní so splácaním úveru, v lehote 15 dní mala dlh zaplatiť, a bola poučená o možnosti jeho zosplatnenia, ďalej jej právny predchodca žalobcu doručil do vlastných rúk oznámenie o mimoriadnom zosplatnení úveru a následne došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu a bolo naplnené ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.01.2018 vyzval žalovanú 2/ na zaplatenie omeškaného dlhu a následne banka úver zosplatnila listom zo dňa 01.03.2018, ktorý bol žalovanej doručený do vlastných rúk, pričom žalovaná 2/ bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní, teda postúpenie pohľadávky bolo

v súlade so zákonom a žalobca je aktívne vecne legitímovaný v konaní. Právny predchodca žalobcu úver riadne zosplatnil, pričom pri zosplatnení bolo dodržané ustanovenie § 53 ods. 8 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 2/ sa dostala do omeškania pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018 a boli splnené zákonom stanovené podmienky pre zosplatnenie úveru. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.02.2018 tak začala plynúť od zročnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to od splátky splatnej dňa 20.02.2018 a uplynula by dňa 20.02.2021. Z dôvodu, že

v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva neplynú a podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynuli premlčacie doby 76 dní, preto by premlčacia doba uplynula až dňa 07.05.2021. Žalobca podal žalobu na súd dňa 26.02.2021 včas a nárok nie je premlčaný. Žalovaná 2/ bola o postúpení pohľadávky riadne upovedomená listom zo dňa 22.12.2020. Súd posúdil spotrebiteľský úver na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.01.2010 ako bezúročný a bez poplatkov, v zmysle ktorej žalovaná 2/ ako dlžník spoločne s dlžníkom H. B. uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej jej mal byť poskytnutý úver vo výške 11.000 eur, ktorý sa zaviazali splácať v 120 mesačných splátkach, za obdobie od 31.01.2010 vo výške 16,54 eur a od 20.02.2010 do 20.01.2020 (čo je 119 splátok) po 160,39 eur, čo je spolu suma 19.102,95 eur, pričom výška úveru bola 11.100 eur a náklady spojené s úverom vo výške 8.352,16 eur, spolu vo výške 19.452,16 eur. Počet splátok x výška splátky uvedená v spotrebiteľskej zmluve nezodpovedá výške úveru a nákladom spojeným so spotrebiteľským úverom, pričom v spotrebiteľskej zmluve absentuje celková výška úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný na úver zaplatiť. Z formulára o zmluvných podmienkach, ktorý je súčasťou zmluvy v bode 1. písm. c/ splácanie spotrebiteľského úveru sa uvádza, že výška splátky je 160,39 eur, splatnosť prvej splátky istiny dňa 20.02.2010 a počet splátok je 120 pri konečnej splatnosti dňa 20.01.2020, pričom podľa tohto výkladu je spotrebiteľ povinný zaplatiť 120 splátok po 160,39 eur, teda aj tu absentuje presné vysvetlenie výšky splátok

a počtu splátok, pričom 120 splátok po 160,39 eur je suma 19.246,80 eur, čo v skutočnosti nie je v súlade s článkom I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani tu nemožno dospieť ku celkovej výške úveru, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť. Súd dospel k záveru, že

v spotrebiteľskej zmluve ako aj vo formulári o zmluvných podmienkach nie je uvedená celková výška úveru, ktorú má spotrebiteľ splatiť, v spotrebiteľskej zmluve absentuje obligatórna náležitosť úveru, a to celková výška úveru a podmienky jeho splácania sú nejednoznačné a nemožno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k celkovej výške úveru, ktorú má spotrebiteľ za úver zaplatiť, teda absentuje obligatórna náležitosť uvedená v § 4

ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 písm. b/ zákona

č. 258/2001 Z.z.. Súd sa nestotožňuje s výkladom žalobcu, že celková čiastka spojená

s úverom je vypočítaná nasledovne: Spracovateľský poplatok + splátka poplatkov a úrokov do 31.01.2010 + 119 splátok + posledná splátka v zmysle bodu 5.5.3 Obchodných podmienok tvorená zostatkom pohľadávky banky, a to 189,17 + 16,54 + 119 x 160,39 + 160,04

= 19.452,16 €. Súd sa nestotožnil s týmto výpočtom, lebo v článku I. zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.01.2010 prvá splátka do 31.01.2010 je vo výške 16,54 eur a ďalších 119 splátok je po 160,39 eur, čo je suma 19.102,95 eur, pričom suma 189,17 eur je poskytnutá

z prostriedkov úveru, teda žalovaným v skutočnosti nebol poskytnutý úver vo výške

11.100 eur, ale len 10.910,83 eur, čo je spolu 120 splátok a splátka vo výške 160,04 eur, ktorú uvádza žalobca nie je v článku I. zmluvy vôbec uvedená a špecifikovaná a tiež ani vo formulári k zmluvným podmienkam takáto splátka nefiguruje, a to ani s odkazom na zmluvné podmienky ako tvrdí žalobca, tam je uvedených len 120 splátok po 160,39 eur, čo je suma 19.246,80 eur. Pokiaľ ide o prax banky znížiť si poplatok za úver priamo z úveru

a vyplatiť nižšiu sumu za úver ako je uvedené v spotrebiteľskej zmluve, tu súd poukazuje na rozhodnutie ESD vo veci Radlinger- Radlingerová zo dňa 21.04.2016 pod C-377/14, podľa ktorého už okamihom poskytnutia úveru do celkovej výšky úveru, ktorý nebol daný

k dispozícii žalovaným ako spotrebiteľom nie je možné zahrnúť v zmysle bodu I prílohy I. Smernice 2008/48 pre účely výpočtu RPMN, a to odmenu za záväzky ako administratívne poplatky, úroky, provízie a poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, tiež článok 3 písm. I/

a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ES sa má vykladať tak, že celková suma, ktorá je daná spotrebiteľovi k dispozícii vylučuje sumy, ktoré si veriteľ účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú spotrebiteľovi reálne vyplatené. Z uvedeného možno ustáliť, že výška úveru uvedená v spotrebiteľskej zmluve vo výške 11.100 eur nebola reálne spotrebiteľom vyplatená, ale skutočná výška úveru je 10.910,83 eur, preto do výpočtu RPMN nemožno zahrnúť celú výšku úveru 11.100 eur ako to urobila F. F. G., lebo táto suma nebola dlžníkom reálne vyplatená, preto RPMN ako aj priemerná RPMN je vypočítaná nesprávne a vychádza z nesprávnych predpokladov pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.. Žalovaná 2/ spolu s dlžníkom H. B. zaplatili na úver celkom sumu 16.150 eur a obdržali skutočný úver vo výške 10.910,83 eur. Z dôvodu, že zaplatili viac ako bola zapožičaná istina a úver súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, preto žalobu voči žalovanej 2/ ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej 2/ voči žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd vo svojom odôvodnení uviedol, že

v Zmluve o úvere absentuje podstatná náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/ zákona

o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie. Zmluva o úvere nepochybne obsahuje údaj o celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru, ako aj podmienky upravujúce jeho čerpanie. V časti I Zmluvy, odseku I - Základné podmienky, je uvedená náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to výška úveru 11.100 eur. Nemožno sa tak stotožniť s právnym posúdením súdu, že táto náležitosť absentuje, pričom zo samotnej Zmluvy o úvere, že celková výška úveru ako aj mena, v ktorej bol úver poskytnutý je zreteľne uvedená hneď v prvej časti zmluvy. Žalobca má za to, že spôsob, akým bol v úverovej zmluve uvedený údaj vyžadovaný v zmysle § 4

ods. 2 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, je nepochybne dostatočným

a zrozumiteľným spôsobom vyjadrenia tohto údaju. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia si súd nesprávne vyložil význam slovného spojenia „celková výška úveru“, pričom súd pod týmto spojením zrejme rozumel spojenie „celková čiastka spojená s úverom“, používané

v novej právnej úprave, pričom v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia Zmluvy takáto povinnosť (uvedenie celkovej čiastky spojenej s úverom) postupcom z zákona

nevyplývala. Slovné spojenie „celková výška úveru“ podľa názoru žalobcu nemôže obsahovo vyjadrovať žiadnu inú informáciu, ako informáciu ohľadne celkovej sumy peňazí, ktorú banka poskytla žalovanému titulom splátkového úveru a bola zrozumiteľne v Zmluve uvedená. Zmluva o úvere podľa súdu obsahuje nesprávne uvedenú náležitosť v zmysle ust.

§ 4 ods. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to RPMN a priemernú RPMN. Žalobca poukázal na zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nakoľko podľa vyššie citovaného ustanovenia, nie je možné uzavrieť, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový (keďže toto ustanovenie upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere), preto nie je zrejmé, z akého dôvodu súd uzavrel, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový. Súd v odôvodnení nepoukázal na žiadne ďalšie (okrem ust. § 4 ods. 2 písm. e/) porušenie zákona, aj preto je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Žalobca v súvislosti s uvedením RPMN v Zmluve uvádza, že ak by bola celková čiastka spojená s úverom iná, ako vyplýva zo Zmluvy (19.452,16 eur), malo by to nepochybne vplyv na vypočítanú výšku RPMN, keďže tento údaj vstupuje do výpočtu RPMN. Nakoľko sú celkové náklady spotrebiteľa v zmysle ust. § 2 písm. c/ zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj celková výška úveru uvedené správne, potom RPMN uvedená v Zmluve o úvere vo výške 13,48 % je správna. Žalobca poukázal na § 2 písm. c/, d/ zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že nie je zrejmé, z akého dôvodu súd mal za to, že spracovateľský poplatok nevstupuje do celkovej čiastky spojenej s úverom, celková čiastka spojená s úverom je nižšia a uvedené má mať za následok nesprávne uvedenie výšky RPMN v Zmluve o úvere. Žalobca má za to, že správne uvedenie celkovej čiastky spojenej s úverom v Zmluve je irelevantné, nakoľko do výpočtu RPMN vstupujú celkové náklady spotrebiteľa (aj spracovateľský poplatok) a výška úveru. Žalobca je toho názoru, že súd neprípustne zlučuje právnu úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch so zákonom

o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere, následkom čoho je potrebné konštatovať nesprávnosť takého právneho posúdenia. Ak by aj žalobca pripustil výklad zákona tak, ako ho vyložil súd (do výpočtu RPMN vstupuje celková čiastka spojená s úverom, do ktorej nemožno zahrnúť spracovateľský poplatok), čo nepripúšťa, tak má za to, že v uvedenom prípade je aj pri takomto posúdení RPMN v Zmluve o úvere uvedená správne. Žalobca má za to, že úverová zmluva obsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru vo výške 11.100 eur, avšak v deň jeho čerpania došlo k účtovnej operácii postupcu tak, že zaúčtoval zmluvne dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 189,17 eur, ktorý bol v zmluve riadne dohodnuté. Uvedené posúdenie súdu sa javí ako nezákonné, nakoľko

v konaní bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 11.100 eur, pričom súd svojím posúdením zakazuje zmluvným stranám len dohodu na úhradu poplatku z rovnakého účtu, na ktorý bol čerpaný úver, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd neuviedol, že by si uvedený poplatok nebolo možné dojednať, avšak posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov len z dôvodu, že došlo k úhrade spracovateľského poplatku z rovnakého účtu, na aký bol úver čerpaný. Uvedený poplatok bol zaplatený jednorazovo pri prvom poskytnutí úveru, čo nepochybne vyplýva aj z obsahu Zmluvy o úvere, ktorá tak obsahuje správny údaj o celkových nákladoch spojených s úverom, pretože spracovateľský poplatok do týchto rozhodne vstupuje, teda o premennej, ktorá je použitá na výpočet RPMN. Zmluvné ustanovenie o dojednaní spracovateľského poplatku

v Zmluve o úvere bolo medzi stranami dojednané určito, jasne a zrozumiteľne, preto je takéto dojednanie vylúčené spod súdnej kontroly v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/4/2022. Žalovaní pri riadnom a včasnom splácaní úveru v zmysle dojednaných splátok boli povinní uhradiť postupcovi titulom poskytnutého úveru sumu v celkovej výške 19.452,16 eur, nakoľko posledná splátka úveru bola v súlade s čl. 5.5.3. Obchodných podmienok v poníženej sume. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď uzavrel, že v Zmluve o úvere je (následkom nesprávne uvedenej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a ktorá podľa súdu vstupuje do výpočtu RPMN) nesprávne uvedená RPMN, nakoľko údaje, ktoré boli pre jej výpočet použité (teda celková výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa) sú uvedené správne. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/4/2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/42/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/65/2021, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/22/2022 a uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/27/2022. Žalobca sa nestotožnil ani s posúdením súdu, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v Zmluve o úvere absentuje aj obligatórny údaj podľa

§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a to správna výška údaju o priemernej hodnote RPMN. Pôvodný veriteľ v Zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 14,74 %. Žalobca konštatuje, že priemerná hodnota RPMN nebola osobitne vypočítavaná postupom pri uzatváraní Zmluvy o úvere a údaje uvedené v zmluve do jej výpočtu vôbec nevstupujú. Priemerná hodnota RPMN sa vypočíta ako stredná miera RPMN pre úvery poskytované rôznymi bankami na Slovensku za určité časové obdobie. Nemožno sa stotožniť s posúdením súdu, že predpoklady použité pre výpočet RPMN sú v Zmluve o úvere uvedené nesprávne, čo má priamy vplyv aj na hodnotu priemernej RPMN uvedenej v Zmluve o úvere. Žalobca poukázal na ust. § 2 vyhlášky č. 660/2007 Z.z. Ministerstva financií SR o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, v zmysle ktorého sa pri Zmluve uzavretej 28.01.2010 vychádza z výšky priemernej RPMN za 3. štvrťrok 2009. Nakoľko bol úver poskytnutý dňa 28.01.2010, tak na základe súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2009, uverejnených Ministerstvom financií SR, je priemerná výška RPMN pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov a vo výške viac ako 6.500 eur v hodnote 14,74 %. Žalobca má preto za to, že priemerná RPMN je Zmluve o úvere uvedená správne. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu, prípadne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd správne zistil skutkový stav, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver iba vo výške 10.910,83 eur a nie vo výške 11.100 eur, ako to je deklarované v zmluve. Uvedené vyplýva z výpisu z úveru, v zmysle ktorého výška úveru bola 10.910,83 eur a tiež zo zmluvy, v zmysle ktorej poplatok vo výške 189,17 eur bude uhradený pri uzatvorení zmluvy. Už len v tomto ohľade je v Zmluve o úvere nesprávne vyjadrená celková výška úveru, čo spôsobuje bezúročnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň došlo aj k podhodnoteniu RPMN, nakoľko táto bola vypočítaná z predpokladu výšky úveru 11.100 eur, pričom skutočná výška spotrebiteľského úveru bola 10.910,83 eur. Nie je správny odkaz žalobcu na judikatúru odvolacích súdov, pretože Najvyšší súd SR sa s danou problematikou vysporiadal rozdielne ako odvolacie súdy. Žalovaná poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/277/2020. V zmluve o úvere je uvedené, že výška spotrebiteľského úveru je 11.100 eur. Pôvodným veriteľom však bol skutočne poskytnutý spotrebiteľský úver len vo výške 10.910,83 eur, keďže na bankový účet žalovaného bola reálne pripísaná len táto suma, nakoľko poplatok vo výške 189,17 eur bol použitý z prostriedkov úveru. Vyplýva to zo samotnej Zmluvy o úvere, v ktorej je uvedené, že tento poplatok bude uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru a jednak z výpisu z úverového účtu, ktorý predložil žalobca, v zmysle ktorého bol dňa 28.01.2010 čerpaný bezhotovostne úver vo výške 10.910,83 eur. Na veci nič nemení ani skutočnosť, či si takýto spôsob strany individuálne dojednali alebo nie, nakoľko je povinnosťou veriteľa uviesť správnu hodnotu RPMN

a správnu hodnotu celkovej výšky skutočne poskytovaného úveru. Nie je rozhodujúce, či žalovaný mal v danom čase na svojom bežnom účte dostatok finančných prostriedkov na úhradu spracovateľského poplatku alebo nie. Dôležitá bola práve zmluvná dohoda o tom, akým spôsobom dôjde k úhrade daného poplatku, pričom zmluvne bolo dojednané, že to bude z prostriedkov úveru a na jeho účet už bola poskytnutá suma znížená o tento poplatok. Na základe uvedeného žalovaná 2/ navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaná poukazovala vo vyjadrení na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/277/2020, v ktorom Najvyšší súd SR dospel k záveru, že ak by bol na účet poukázaný úver v celej výške a poplatok by bol z neho strhnutý až následne, je uvedený postup veriteľa správny a úver nie je možné hodnotiť ako bezúročný. Rovnako postupoval poskytovateľ úveru (veriteľ) aj v tomto konaní. Uvedené vyplýva z predloženej platobnej histórie, v zmysle ktorej žalovaný čerpal bezhotovostne sumu 10.910,83 eur

+ 189,17 eur. Žalovaná tiež poukazovala na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 a v zmysle záveru rozsudku je prípadný poplatok neoprávnene zahrnutý do celkovej výšky úveru len vtedy, ak dôjde k podhodnoteniu RPMN. V tejto súvislosti žalobca poukázal na vyjadrenie NBS (týkajúce sa obdobného zmluvného vzťahu) obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/38/2021, kde NBS uviedla, že poplatok za poskytnutie úveru môže byť pri výpočte RPMN zohľadnený 2 spôsobmi, a to 1. na ľavej strane základnej rovnice je súčasná hodnota úveru dohodnutého v zmluve a na pravej strane je súčasná hodnota splátky poplatku a súčasná hodnota anuitných splátok, 2. výška poplatku za poskytnutie úveru sa odpočíta od sumy úveru dohodnutej v zmluve a výsledná suma sa použije na ľavej strane základnej rovnice a na pravej strane rovnice je poplatok za poskytnutie, keď pri oboch matematických zápisoch základnej rovnice na výpočet RPMN je výsledok výpočtu RPMN rovnaký.

V zmysle uvedeného je nutné dospieť k záveru, že v uvedenom prípade účelovým použitím časti úveru na úhradu poplatku nedochádza k podhodnoteniu RPMN. Za použitia uvedených predpokladov je výsledná RPMN vo výške 13,48 %. Preto nemožno súhlasiť s tým, že len kvôli tomu, že časť úveru bola použitá na vopred dohodnutý účel na úhradu poplatku, došlo k nesprávne uvedenej celkovej výške úveru. Úver bol žalovaným poskytnutý v sume 11.100 eur a celková výška úveru je v zmluve uvedená správne.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

7. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov, skutkovo odôvodnil z konkrétnych zistení, ktoré pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na neho odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplata sumy 5.994,24 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28.04.2021 platobný rozkaz sp. zn. 37Up/276/2021, ktorým žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5.994,24 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.851,73 eur od 15.12.2020 do 25.01.2021, s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.651,73 eur od 26.01.2021 do 19.02.2021 a s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.551,73 eur od 20.02.2021 do zaplata. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k žalovanému 1/ dňa 01.06.2021 a žalovaná 2/ podala voči platobnému rozkazu odpor. Právny predchodca žalobcu (F. F., G.) uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ dňa 28.01.2010 zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 11.100 eur a žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali splácať úver v 120 mesačných splátkach, a to od prvého čerpania úveru do 31.01.2010 vo výške 16,54 eur a od 20.02.2010 vo výške 160,39 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 11,80 %, pri RPMN 13,48 % a pri priemernej RPMN 14,74 %. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 8.352,16 eur a celková suma, ktorú mali žalovaní zaplatiť predstavovala 19.452,16 eur.

9. Podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

10. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. V posudzovanej veci odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.01.2010 neobsahuje podstatnú obligatórnu náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, nakoľko v úverovej zmluve je nesprávne uvedená výška poskytnutého úveru. Z výpisu účtu vyplynulo, že žalovaným nebol reálne poskytnutý úver vo výške 11.100 eur v zmysle úverovej zmluvy, ale len suma 10.910,83 eur, nakoľko právny predchodca žalobcu ako veriteľ si sumu 189,17 eur započítal ako poplatok za poskytnutie úveru, resp. spracovateľský poplatok, ktorý bol uhradený z prostriedkov úveru. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že na účely výkladu pojmu „celková výška úveru“ obsiahnutého v čl. 3 písm. l/ a čl. 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere je potrebné vychádzať z výkladu tejto smernice poskytnutého Súdnyim dvorom Európskej únie v rozsudku z 21. apríla 2016 C-377/14 Ernst Georg Randlinger a Helena Randlingerová proti Finway a.s., ktorý riešil otázku, či tú časť úveru, ktorá už v okamihu poskytnutia tohto úveru sa započítava na poplatky za poskytnutie úveru a nebola tak daná spotrebiteľovi k dispozícii, možno zahrnúť do celkovej

výšky úveru (a tým aj na účely výpočtu RPMN). Súdny dvor Európskej únie vysvetlil, že celková výška úveru a celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sa vzájomne vylučujú, a preto celková výška úveru nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa (porovnaj rozsudok C-377/14 bod 85). Celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Obdobne podľa vnútroštátnej judikatúry poplatok za poskytnutie pôžičky má charakter odmeny poskytovateľovi služby spotrebiteľského úveru a nemožno ho považovať za istinu úveru, keď svojou povahou tvorí náklady spotrebiteľského úveru (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/39/2012 a sp. zn. 6Sžo/21/2013). Ak v procese uzatvárania spotrebiteľského úveru podstatné informácie týkajúce sa spotrebiteľského úveru veriteľ poskytol spotrebiteľovi nejasným, nezrozumiteľným spôsobom, mohol spotrebiteľa viesť do omylu vo vzťahu k výške poskytovaného úveru, majúcim za následok, že spotrebiteľ prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/21/2013).

12. Odvolací súd má za to, že do celkovej výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru nemožno započítať plnenia, ktoré nie sú skutočným plnením veriteľa dlžníkovi, ale majú byť v skutočnosti plnením dlžníka veriteľovi, a teda sú nákladmi úveru, patria do odplaty za úver, preto ich nemožno uvádzať v rámci výšky poskytnutého úveru, a to aj s poukazom na ustanovenie § 2 písm. c/ zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Z uvedeného dôvodu neobstojí argumentácia žalobcu, že v zmluve o úvere v časti I je správne uvedená výška úveru 11.100 eur. Bolo preukázané, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 11.100 eur a spracovateľský poplatok bol zaplatený jednorazovo pri poskytnutí úveru. Pokiaľ je predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Právny predchodca žalobcu tak síce formálne poskytol žalovaným finančné prostriedky v sume 11.100 eur, avšak

v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru s týmito finančnými prostriedkami žalovaní nemohli disponovať a v skutočnosti im bola ako úver poskytnutá suma nižšia 10.910,83 eur, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Žalobca tak nepreukázal, že suma 11.100 eur bola v plnej výške daná k dispozícii žalovaným, nakoľko predmetná výška úveru uvedená v úverovej zmluve nebola nikdy právnym predchodcom žalobu prevedená na účet žalovaných a žalovaní nikdy s úverom vo výške 11.100 eur nedisponovali. Navyše

v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021). Na základe uvedeného možno konštatovať, že zmluva o splátkovom úvere uzatvorená dňa 28.01.2010 nespĺňa požiadavku obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy, a to celkovej výšky úveru (neuvedenie či jej nesprávne uvedenie), do ktorej bola zahrnutá aj časť nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, predstavujúca poplatok za poskytnutie úveru, a teda úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

13. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 188/06).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom II. o trovách konania.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná 2/, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej 2/ v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).